

[Iver Poulsen.]

meddele afgangstiden, og så skulle der sejles; det var det, der skulle have været gjort. Vi har oplevet optøjer ved færgerne, så DSBs distriktschef måtte meddele, at det var forbundet med livsfare for personalet at laste og losse; og arbejderne i Ålborg forsøgte at hindre transporter ud til landmændene under leveringsstrejken; de forsøgte at afbryde elektricitetsforsyningen, altså øve vold på forskellige anlæg. Efter alt dette og meget mere udtaler den højtærede statsminister ifølge pressen grundlovsdag i Århus, at landbrugets leveringsstop sent vil blive glemt, udtaler det med en vis overlegenhed og arrogance. Tror statsministeren virkelig, at glemselens slør hurtigere vil sænke sig over disse deciderede ulovligheder, hvor politiet i nogle tilfælde måtte sige, at man ikke mente at kunne gribe ind? Jeg tror det ikke.

Så spurgte det ærede medlem hr. Per Hækkerup, hvordan regeringen skulle have forhindret lønstigningerne, når man ønsker, at arbejdsmarkedets to parter selv skal klare deres affærer. Det synes jeg ligger meget nær, navnlig for denne regering, der har en økonomiminister. En sådan regering, ja, enhver regering, må have ansvar for og forpligtelse til før og under arbejdsforhandlingerne ganske klart at fortælle gang på gang og slå fast, så ingen kan være i tvivl om, hvilke følger det vil få, hvis man presser arbejdslønningerne op, og hvis vi alle sammen tildeler hinanden sådanne lønforhøjelser — lige fra den ene ende af samfundet til den anden — uden at der bagved står en reel produktionsforøgelse, fortælle, hvilke følger det vil få og må få for landets økonomi, for omkostningsniveauet, for konkurrenceevnen. Det var regeringens pligt, men vi hørte ikke noget.

Nu kom nationalbanken med sin diskontoforhøjelse. Det var en virkning, som måtte komme; det var noget, enhver kunne indse. Det er også noget, som den høje regering kan indse. Denne diskontoforhøjelse kritiseres nu så overordentlig stærkt fra LO og anden side. Man hævder, at den vil fordyre byggeriet; men der er ingen, der tænker på landbruget i denne forbindelse. Hvad vil den renteforhøjelse ikke sige for landbruget f. eks. med hensyn til genera-

tionsskiftet? Det er en virkelig alvorlig historie, men en nødvendighed.

Endvidere sagde det ærede medlem hr. Per Hækkerup, at oppositionen måske finder det urimeligt at give landbruget andel i indkomststigningen, selv om det sker med lidt andre midler. Jeg og mit parti finder det aldeles ikke urimeligt, at landbruget får andel i indkomststigningen. Vi finder det i højeste grad rimeligt, men vi finder det urimeligt, at det skal ske gennem statstilskud. Det er vi absolut modstandere af, og vi finder det fuldstændig molboagtigt, at man pålægger landbruget en særbeskatning, som enhver formentlig kan se er uretfærdig og uhensigtsmæssig, fordi den er produktionsfordyrende og opsparingshæmmende. Man lader landbruget betale denne særbeskatning, og så siger man allernådigst: nu får I lidt af den tilbage igen; I får i statstilskud det, man kalder bondens socialhjælp. Nej, lad os få en løsning, der virkelig er rationel på længere sigt, og ikke den slags lapperier, og lad os få ejendomsskatterne fuldstændig afskaffet. Lad os få en brødkornsordning og en foderkornsordning, som kan gøre det rentabelt at dyrke Danmarks jord, og få en hjemmemarkedsordning for alle landbrugsprodukter; det vil være retfærdigt og rimeligt.

Jeg nævnte i formiddags, da vi talte om kornloven, nogle udtalelser af det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen. De var refereret i går i avisen, og dér sagde det ærede medlem, Gladsakses borgmester, at det er ganske meningsløst, at den danske befolkning skal have så billige levnedsmidler, som man ikke får noget som helst andet sted her i verden. Lad befolkningen betale, hvad det koster at fremstille danske levnedsmidler. Det er noget så rimeligt, at det er fantastisk, at nogle ikke vil indrømme landbruget den rimelighed. Og lad os så få hjemmemarkedspriserne knyttet til pristallet og pristalsreguleret og i øvrigt senere se på en helt ny pristalsordning, så vi ikke fortsat skal køre med det forbrugerpristal, vi har i dag, men tage vor eksportindtægt og eksportproduktion med i pristalsberegningen, så pristallet bliver et virkeligt udtryk for befolkningens velstand.

Den højtærede statsminister sagde i sin tale i går, at selvpensionister og sparere